

K 7/M 45

120000869094

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

53.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
16 – 31.03.2013
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

53.
INTERNATIONAL FESTIVAL
16 – 31.03.2013
RUSE, BULGARIA

RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE

41 4
2
1145

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

53. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 16 – 31 март 2013

Духът на Русия III

ЛЮДМИЛ АНГЕЛОВ пиано

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869094

28.03 четвъртък, 19 ч.

Доходно здание, зала *Европа*

448339

ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА
NBG Group

Инвестбанк | АД

Програма

.I.

АЛЕКСАНДЪР СКРЯБИН

(1872-1915)

Две поеми оп. 32

1903

Фантазия за пиано оп. 28, си минор

1900-1901

СЕРГЕЙ РАХМАНИНОВ

(1873-1943)

Шест прелюда

оп. 3, №2, до-диез минор (1892)

оп. 32, №12, сол-диез минор (1910)

№10, си минор (1910)

оп. 23, №5, сол минор (1903)

№4, ре мажор (1903)

№2, си-бемол мажор (1903)

.II.

ИГОР СТРАВИНСКИ

(1882-1971)

Сюита из балета *Жар-птица*

1910

Концертна транскрипция – Людмил Ангелов

НИКОЛАЙ КАПУСТИН

(1937)

Берсьоз, оп. 65 (1991)

Токатина, оп. 36 (1983)

В клавирната музика на **Александър Скрябин** поемата се превръща в един определено нов жанр, различен от традиционната представа за нея. Първите две създадени от него **поеми** са своеобразен дуптих, отразяващ контрастно позитивно-оптимистичното светоусещане. В първата – чрез разтваряне в красотата на сътворението, чрез *чупливост* и изтънченост, а във втората – чрез екстатична възторженост, радостен порив и патетика.

Фантазията по оригиналността и новаторството на хармоничната тъкан се счита за гранично произведение между ранния и зрелия период на Скрябин. В нея контрастно се съпоставят драматична тема с трагичен отенък и красива лирико-поетична мелодия, развити с изключително темброво майсторство.

Клавирните прелюди са особено съществена част от творчеството на **Сергей Рахманинов**. Излизането извън рамките на лиричната миниатюра, въвеждането на нови героико-епични и жанрови образи, окрупняването на формата, богатството на мелодията и тембровите нюанси ги прави емблематични за клавирния стил на композитора.

Изведнъж „Прелюдията“ просто дойде и аз я записах. Тя дойде с такава сила, че не бях в състояние да се отделя от нея, дори и да се бях опитал. Тя беше длъжна да бъде – и стана. Така 19-годишният композитор характеризира непреодолимото си вътрешно усещане да изрази сбито и обобщено непреодолимата схватка на човека със съдбата във всеизвестния **Прелюд в до-диез минор**, който има удивителната съдба на малката пиеса, превърнала се в автоепиграф към цялото му творчество.

Прелюдът оп. 32, сол-диез минор е проникновена лирико-епична поетизация на темата за руската душа, а **Прелюдът в си минор** принадлежи към тези, които наричат *масови народни сцени за пиано*, поради постигнатото от Рахманинов пренасяне на трагедийния лирико-психологически конфликт в мащабен масов епико-драматичен план.

В тази емоционална плоскост е и **Сол-минорният прелюд, оп. 23**. Запазено впечатление на съвременник на Рахманинов гласи: *Винаги ми ставаше зловещо, когато Рахманинов изпълняваше този прелюд. Започваше тихо, заплашително тихо... После крещендото нарастваше с такава чудовищна сила, че сякаш лавина се стоварва над теб с мощ и гняв, като струтваща се язовирна стена.* **Ре-мажорният прелюд** е картина – настроение, запечатала моментното сливане на душата с природата, а **си-бемол мажорният** е цяло море от ликуващи камбани и фанфари, усещани осезаемо и витално и сега – 140 години след рождението му.

„Когато през лятото на 1909 пишех операта *Славейт*, получих телеграма от Дягилев, която обърна наопаки всичките ми планове. Дягилев ми предложи да напиша музика за балета *Жар-птица* за сезона на *Руските балети* в Парижката опера през пролетта на 1910. Въпреки, че ме плашеше самият факт за поръчка с определен срок, дадох съгласието си. Цялата зима работих с голямо увлечение над нея и когато я завърших в срок изпитах голямо удовлетворение. Парижката публика възторжено приветства спектакъла... Одобрението и дори възхищението, което срещнах сред музикантите и художниците, ме ободряваха и поддържаха здраво в по-късните ми замисли.” Игор Стравински

Сюжетната драматургия на балета *Жар-птица* е близка до оперите – приказки на Римски-Корсаков, а музикалната е построена върху съпоставянето на контрастни интонационни сфери – мрачното царство на Кашчей, феерично-ориенталският свят на *Жар-птица* и руската атмосфера на Царевич. Омагьосаната градина на Кашчей, искрящата феерия на вълшебната птица и народнопесенната линия, изложени още във встъплението, се сблъскват и противопоставят, за да се синтезират в своеобразна динамична реприза – *Дяволският танц на Кашчеевото царство*. Омайващата приспивна песен

на Жар-птица във финала разпръсква злите магии и утвърждава красотата на руската песен, достигаща до празничен камбанен звън.

Николай Капустин е роден в Украйна. Завършва Московската консерватория, изявява се като пианист и композитор, в чийто стил оригинално се впитат елементите на класическите традиции с джаза.

Капустин е класически музикант, улавящ цялото богатство на джазовия пианизъм в цялата му сложност, ритмично и хармонично многообразие (Лесли Даата). Сред най-ярките му творби са пет концерта за пиано, Концертна рапсодия, клавирни сонати, етюди, клавирни миниатюри, 24 прелюда и фуги за пиано, в които, трактувайки оригинално класическата форма, постига специфично съчетаване на контрапункта с джазовата хармония.

„Капустин е многостранен художник, който прекрасно владее и линеарността, и симфоничната трактовка на пианото, и полистилистичността в различните ѝ проявления, а творчеството му несъмнено е ярко вписано в панорамата на съвремението ни...“ (в-к *Московски новости*)

Людмил Ангелов е роден във Варна и завършва ДМА *Панчо Владигеров*. Негови учители са Виктория Спасова, Людмила Стоянова и феноменалният пианист и педагог Константин Станкович.

Людмил Ангелов е отличен с награди от международни конкурси, в това число *Сенигалия* (Италия, 1976), *Ф. Шопен* (Полша, 1985), *Palm Beach International Competition* (САЩ, 1990), *Piano Masters* (Монте Карло, 1994) и *World Piano Masters Tour* (Франция, 1997).

Популярен в цяла Европа, САЩ, Южна Америка и Азия, Людмил Ангелов изнася рецитали, камерни концерти, солира с всички български и с много реномирани чуждестранни оркестри под палката на диригенти като Лорънс Фостър, Джеймс де Прист, Жан-Бернар Помие, Марк Андре, Фьодор Глушченко, Джордж Пехливанян, Жозе Понс, Педро Халфтер, Енрике Гарсия, Руслан Райчев, Михаил Ангелов, Емил Табаков, Влади-

мир Гяуров, Милен Начев, Владимир Кираджиев, Росен Миланов, Найден Тодоров и др.

Дебютният му рецитал в Ню Йорк е през 1990 в Линкълн Център. Свири също в залите на Берлинската филхармония, Плейел и Габо в Париж, Херкулес в Мюнхен, Концертгебау в Амстердам, операта в Монте Карло, Брукнерхаус в Линц, Аудиторио Национал в Мадрид, Аудитори в Барселона, Палау във Валенсия, концертните зали на Московската и Миланската консерватория и др.

Реализира редица записи за компаниите RCA, Gega new, France Classique, Pentatone, Danacord, Non Profit Music. Компактдискът му с ронда и вариации на Шопен е награден от Националния Шопенов институт във Варшава с *Grand Prix du Disque Chopin*.

Людмил Ангелов живее в Испания от 1992, където е основател и артистичен директор на Международния музикален фестивал в Толедо.

Считан е за един от най-добрите изпълнители на Николай Капустин – реализира няколко негови световни премиери, записва диск (2010), а като основател и артистичен директор на фестивала *Пиано Екстраваганца* осъществява честване на 75-годишнината на автора (в негово присъствие), което е специален акцент във второто издание на фестивала през 2012.

През 2010 изнася с огромен успех интеграл на Шопен в София и Севиля по повод 200-годишнината от рождението на композитора. Реализира и записи на 5-те клавирни концерта на Панчо Владигеров за английската компания *Toccata Classics*.

През 2011 учредява Фондация *Пиано Екстраваганца*, която става организатор и промоутър на ежегоден международен музикален фестивал *Пиано Екстраваганца* в София, посветен на рядко изпълнявани произведения от клавирния репертоар.

Същата година е удостоен със званието *Почетен професор* на *Нов български университет*, където работи с талантиливи млади български пианисти.

Носител е на наградата *Аполон Токсофорос* на Фондация *Аполония* и е член-кореспондент на Кралската академия на изкуствата в Толедо. През ноември 2011 е награден от Министерството на културата на Република Полша с медал *Глория Артис* за изключителни заслуги към полската култура.

Програмата подготви
Мария Дуканова

